

ПОКРОВ

Люко Дашвар

Понад 500 тисяч примірників творів Люко Дашвар уже знайшли свого читача. Вона пише так гостро й пронизливо, психологічно й чутливо, що торкається струн душі кожного... Неможливо не співчувати її героям, як неможливо не звернути увагу на гострі, болючі, неоднозначні питання, які порушує письменниця...

ДОВГООЧІКУВАНА НОВИНКА!

Грудень 2013-го, країну лихоманить. Мар'яна не звертає уваги на це — усі її думки лише про чоловіка, який насправді не вартий її сліз. Але зустріч із дивним хлопцем Ярком змінює все. «Ти моя жінка», — сказав він. І від того стало так солодко...

Він не може бути осторонь, коли країна повстала до боротьби. Вона не звикла думати про інших. Тепер її душа розривається між минулим і майбутнім, по живому рвуться пута, якими сама зв'язала своє серце. Архівні пошуки допоможуть Мар'яні не лише віднайти загублені у вирі війн і революцій імена, а й із дрібних уламків зібрати до купи власну родину. Їй доведеться кинути виклик долі і прийняти сімейний скарб, що їй заповіла прабабуся її прабабусі, а разом із ним і родинне прокляття... А ще — вибороти право на любов, яка одна і є справжнім скарбом і заповітом предків.

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-0095-1

9 786171 200951

ЛЮКО ДАШВАР ПОКРОВ

ЛЮКО ДАШВАР

ПОКРОВ

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВОЛЛЯ

Люко Дашвар

ПОКРОВ

ХАРКІВ **2015** **КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ**

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР
Д21

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки *Ann Lopatina*

Дашвар Л.

Д21 Покров : роман / Дашвар Люко. — Харків : Книжковий Клуб
«Клуб Сімейного Дозвілля», 2015. — 384 с.

ISBN 978-617-12-0095-1

Романи Люко Дашвар незмінно мають успіх у читача. Вона пише так гостро й пронизливо, психологічно й чутливо, що торкається струн душі кожного... Неможливо не співчувати її героям, як неможливо не звернути увагу на гострі, болючі, неоднозначні питання, які порушує письменниця...

Ніч проти 30 листопада 2013 року багато чого змінює і в житті країни, і в долі киянки Мар'яни Озерової. Після розміреного напівсонного існування дівчина опиняється у вирі подій і несподіваних зустрічей: виснажливі чергування на Майдані, зникнення коханої людини та пошуки нащадків у сьомому коліні славного козака Яреми Дороша, яких прокляла його дружина — зарозуміла шляхтянка Станіслава. Та чи не даремні пошуки? Адже перед цими щасливцями постає непростий вибір — незліченні скарби, що їх мають успадкувати від свого предка, чи кохання і воля...

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР

- © Чернова І. І., 2015
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2015
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2015

ISBN 978-617-12-0095-1

Розділ 1

Ярема

Чорної ночі року 1843-го в курильні власного маєтку з вікнами в осінній голий сад конав шістдесятирічний Ярема Дорош — єдиний син славного полкового хорунжого Петра Дороша, хазяїн гайків, млинків, нивок, винокурень, сіл у Козелецькому, Остерському й Ніжинському повітах, двоповерхового кам'яного палацу в Чернігові та викоханої садиби в Дорошівці на Десні. Білорукий, наче зроду шаблі не тримав, кістлявий, дужий — хрипів на турецькій отоманці, устелений перським килимом, утрачав свідомість, приходив до тями, чіплявся очима за святі лики, нечутно ворушив устами, ніби питав спантеличено: «Уже й час?»

— Отче наш, спаси раба твого Ярему... — плакав біля отоманки сивовусий служка Дорошів Савко, витирав хазяїну мокре чоло, з острахом косував на Дорошеву дружину — сорокатрирічну пані Станіславу, суху від самотності й гордоців польку з сім'ї збіднілого шляхтича. До чоловіка не підходила, наче між ними провалля бездонне. Застигла біля столу, заставленого люльками з глини, порцеляни, гарбуза, груші, кукурудзяних качанів. Склала на грудях руки милосердно, а очі холодні, злі. Не зважала на лікаря з німчурів, що той крапав

у чарку смердючу мікстуру для слабкого, тихо балабонив: «Бог дасть, підніметься пан Ярема...» Дивилася на чоловіка з ненавистю, напружувала очі, в'їдалася поглядом у бліде лице його, наче намагалася вивідати потаємні Яремові думки, та марно — свічки перелякано тремтіли: згасали-плакали, ховали Яремові секрети, сіяли морок — от і край...

— Савку! Свічок неси! Та не сальних. Воскові бери, — кинула.

Покликала лікаря, веліла правду мовити.

— До схід сонця не доживе, — признався німець. — Хіба що химородницю Кривошиїху з її чаклунським зіллям гукнете. Хоч на день поверне живий дух вельмишановному пану Яремі... Бо ж, може бути, вам, милостива пані, який підпис від чоловіка потрібен... На заповіті чи іншому корисному на майбутнє документі.

— Не прийде клята ворожка на поміч, — прошепотіла Дорошівна.

Німець перехрестився по-нашому, байдуже глянув на безтямного чоловіка на отоманці:

— Батюшку б...

— По протоіерея з Козельця вже поїхали, — відказала пані Станіслава.

По півночі Ярема Петрів син Дорош раптом перестав хрипіти, задихав вільніше, очі стали ясними-дитячими. Тої ж миті несподіваний рвучкий вітер розігнав густі хмари — на небо місяць скочив, зірочки переморгуються. А на порозі Дорошевої садиби чорна тінь стала — Кривошиїха.

Ох, та баба страшна... Древня, темна, зморщена, а зуби чисті, міцні — усі до одного в роті. У Дорошівці перешіптувалися: від Сіркового коріння ворожчин рід. Бачить те, що оку людському недосяжне, чує те, що вухо людське почути не здатне, мертвяка оживити може, а сама не вмирає, бо не знайшла ще кому свої знання та силу передати. Скніє в землянці при лісі за версту від людей, чаклує над зіллям, а на поміч її кликати

чи хворих до неї везти марно. «Кому можу допомогти, до того сама йду», — усім одне відказує.

От і пришкандибала до Дорошів поночі. Носом повела...

— Не їла душа часнику, то й не пахнутиме, а тут — сморід грішний, — мовила Дорошисі в передпокої.

Посунула до курильні, наче точно знала — там Дорош із земним життям прощається. Ніхто зупинити не насмівився. Нема відчайдухів. Тільки переляканий Савко біг за ворожкою услід, кланявся, бубонів:

— Змилуйтесь, бабо Кривошиїхо! Урятуйте Ярему Петровича! Ще вчора верхи стрілою літали. А веселі ж були! А дужі! З Ніжина ми поверталися. На пасіку заїхали. Пан Ярема каву пили, люльку курили, одпочивали. Там і заночували. Уранці в Дорошівку в'їхали, Ярема Петрович на гніздо своє здалеку глянули, потьмяніли. У курильні замкнулися. «На самоті побути хочу», — сказали. Пані Станіслава до обіду не сідали, усе на нього чекали... Не втерпіли, зайшли до курильні, а Ярема Петрович на долівці хриплять...

Савко замовк на мить, на бабу зиркнув.

— Бабо, чуєте? Як хазяїн помруть, і мені не жити!

— Не жити, — Кривошиїха луною.

Увійшла до курильні, залишила ошелешеного Савка за дверима.

Слабкий Дорош лиш очима слідкував за тим, як худа темна баба стала біля отоманки, дістала з-за пазухи потріскану глиняну люльку, набила травою, розкурила, устромила йому в зуби.

— Листя і квіти тернові, — мовила сухим тріскучим голосом. — Кров очистять, а душу — ні... Курить, пане Дороше. Викурите люльку, і все, чого перед смертю бажаєте, саме на язик полізе. Допоможу... Не такий ваш гріх страшний, щоби в помочі вам відмовити. Курить...

...Що та клята баба знала? Мить тому Дорошеві й ворухнутися було несила, а люльку на вустах відчув, обхопив її тремтячою долонею, затягнувся, поплав... Чого йому перед смертю

бажати? Сонце побачити. І як тій ворожці пояснити, що сонце має ім'я, чорні брови, густі вій й такі сині очі, що душа плаче від щастя, варто лише їх згадати?

Рік тому на Покрову в козелецькому соборі Різдва Пресвятої Богородиці Ярема Дорош уперше побачив своє сонце. Приїхав із Дорошихою до храму вранці після всеношної — у церкві панянок повно. Ох, чув не раз старий Дорош ті покровські дівочі молитви чудні: «Свята мати, Покровонько, накрий мою головоньку хоч ганчіркою, аби не зостатися дівкою».

— Сонце ясне... — почув тихий шепіт за спиною.

Озирнувся. Біля ікони Пресвятої Богородиці тендітна панночка в капелюшку «баволе», бурнусику й пишній спідниці, розширті галунами, дивилася на Матір Божу, а молилася сонцю...

— Сонце ясне... Ти святе і чисте. Освітлюєш і гори, і доли. Освіти мене, рабу Божу Перпетую, перед панами, перед попами, перед царями, перед усім світом християнським...

Перпетуя — ікона Дорошева... Того ж дня в домі предводителя козелецького повітового дворянства зграйка панночок на чолі з хазяйською донькою Доллі розлилася буфетною, де гості перед обідом розважалися горілкою, кав'яром і устрицями. Доллі притисла до грудей розцяцькований альбом у коштовній шкіряній палітурці, вигукнула екзальтовано:

— У свято Покрови просимо щиросердних гостей залишити благі побажання в дівочих альбомах!

Гості бровами поворушили — бач, яких вольностей предводительська донька в Санкт-Петербурзі набралася! — та писати побажання в дівочі альбоми кинулися завзято. Дорош спостерігав за тим дійством із крісла в дальньому куті буфетної з чаркою французької горілки в руці, коли до нього наблизилася тендітна синьоока панночка, простягнула альбом:

— Чи не буде ваша ласка й мені в альбом написати...

Галуни на пишній спідниці... Голосок тремтить. Дорош глянув у ті очі й пропав. Терпляче дочекався гусячого пера, що воно переходило з рук у руки, поклав на покерний столик

простенький альбом... Писав, ледь стримував молодече азарт-не хвилювання — залило по вінця, скаламутило думки, оголило бажання.

«Уранці сьогодні чув дивну молитву я — ви, ясна й гожа, світла панночко, просили сонце, щоби воно освітило вас. Почув я ті слова, та не зрозумів, бо ви сама — сонце! На кого глянете прихильно — тому вже й щастя. Душа моя грішна впала в чисте море ваших синіх очей, серце моє шепоче ваше прекрасне ім'я — Перпетуя, думки мої тільки про вас, моя дорогоцінна панночко. Мрії мої тільки про те, щоб і мене освітив ласкавий погляд очей ваших ясних.

*Вірний до скону раб ваш
Ярема Петрів Дорош».*

До Дорошівки повертався не в колясці з набундюченою дружиною — і кав'яр їй у предводительському домі гірчив, і печеня за жирна, і гриби надто солоні, — поскакав верхи. Усміхався у вуса, та не задурно: у Козельці залишився вірний Савко з таємним завданням хазяїна дізнатися геть усе про дивне створіння на ім'я Перпетуя.

Назавтра вже знав: міщанку Перпетую сімнадцяти років від народження худого дворянського роду Ізоватових з містечка Бахмут Катеринославської губернії виписала собі донька козелецького предводителя, аби та її музики навчала. Столується з хазяями й обдарована їхньою особливою дружньою прихильністю за сумирний норів і шляхетні манери, а живе у флігельку на задньому дворі, де й усі інші вчені люди кімнатки мають: і студент-математик із Києва, і горбоноса француженка, що вона читає предводительці любовні романи перед сном, і садівник-саксонець.

— Не губить! — тільки й прошепотіла перелякана Перпетуя, коли за два дні по Покрові посеред ночі на порозі її кімнатки став натхненний Дорош — кістлявий, дужий. Вуса білі, а очі молоді!

<i>Розділ 1. Ярема</i>	5
<i>Розділ 2. Мар'яна</i>	33
<i>Розділ 3. Загублені</i>	56
<i>Розділ 4. Ярко</i>	100
<i>Розділ 5. Гірше не буває?</i>	143
<i>Розділ 6. Останній Дорош</i>	191
<i>Розділ 7. Наосліп</i>	221
<i>Розділ 8. Родина</i>	249
<i>Розділ 9. Захований рід</i>	272
<i>Розділ 10. Заповіт</i>	316
<i>Розділ 11. Неможливе</i>	348

Літературно-художнє видання

ДАШВАР ЛЮКО

Покров

Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Керівник проекту *З. О. Бакуменко*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *О. В. Стратілат*
Редактор *Т. М. Віланова*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Технічний редактор *І. О. Гнідая*
Коректор *В. М. Немашкало*

Підписано до друку 08.10.2015. Формат 84x108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Literaturnaya». Ум. друк. арк. 20,16.
Наклад 15 000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
у друкарні «Фактор-Друк»
61030, м. Харків, вул. Саратовська, 51.
Тел.: + 3 8 057 717 53 57

1. Олександрія, просп. Леніна, 77 (ТЦ «Гранд-Плаза», 2-й поверх), (05235) 7-15-50
2. Артемівськ, вул. Радянська, 69 (ТЦ «Азов-Плаза», 2-й поверх), (0627) 44-90-99
3. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 5/13 (колішній універмаг «Дружба», 1-й поверх), (0456) 39-04-68
4. Білгород-Дністровський, вул. Московська, 16-А (ТЦ «Рута-Плаза», 2-й поверх), (04849) 6-07-26
5. Бердянськ, просп. Леніна, 35-А (ТЦ «DEL MAR», 1-й поверх), (06153) 3-48-40
6. Бориспіль, вул. Київський шлях, 10-В (ринок «Зоряний», місце 103), (06153) 3-48-40
7. Вінниця, вул. Папаніна, 1-А (ТЦ «Квартал», 2-й поверх), (0432) 50-88-06
8. Вознесенськ, вул. Сняжкова, 5-А, (05134) 3-20-19
9. Дніпродзержинськ, просп. Леніна, 57-А (ТЦ «Фуршет», 1-й поверх), (0569) 53-42-26
10. Дніпропетровськ, просп. Карла Маркса, 105 (ТЦ «Сільпо», 2-й поверх), (056) 770-00-55
11. Дніпропетровськ, вул. Калинова, 9-А (ТЦ «Miriada», 1-й поверх), (056) 760-33-30
12. Житомир, вул. Київська, 87 (ТЦ «Волак», 2-й поверх), (0412) 41-24-85
13. Запоріжжя, просп. Леніна, 58, (061) 787-63-86
14. Запоріжжя, просп. Металургів, 2-Ж (ТЦ «Рекордний», 0-й поверх), (061) 236-86-54
15. Івано-Франківськ, пл. Ринок, 1 (ТЦ «Галерея Н», 0-й поверх), (0342) 72-58-32
16. Ізмаїл, вул. Пушкіна, 47 (ТЦ «Електрон», 2-й поверх), (04841) 6-22-12
17. Ізюм, пл. Радянська, 7, (05743) 3-14-72
18. Кам'янець-Подільський, вул. Данила Галицького, 11/3 (ТД «Максимум», 2-й поверх), (03849) 6-48-11
19. Київ, вул. Велика Васильківська, 72 (ТЦ «Олімпійський», 3-й поверх), (044) 590-25-76
20. Київ, вул. Райдунка, 15 (ТЦ «Фуршет», 0-й поверх), (044) 540-23-65
21. Київ, вул. Маршала Малиновського, 12-А (ТЦ «Метрополис», 3-й поверх), (044) 500-62-73
22. Київ, вул. Лукашевича, 15-А (ТЦ «Европорт», 2-й поверх), (044) 461-94-82
23. Київ, вул. Драгоманова, 29 (ТЦ «Центрум», 1-й поверх), (044) 502-18-96
24. Київ, вул. Попудренка, 90/2 (ТЦ «Маяк», 3-й поверх), (044) 361-91-46
25. Кировоград, пров. Центральний, 3/1 (ТЦ «Плаза», 1-й поверх), (0522) 35-20-55
26. Ковель, бульв. Лесі Українки, 18 (ТД «Бульвар», 2-й поверх), (03352)-5-21-40
27. Конотоп, вул. Конотопських дивізій, 24-А (ТЦ «Мяк», 2-й поверх), (05447) 6-36-77
28. Краматорськ, вул. Палацова, 23 (ТЦ «Прогрес», 2-й поверх), (0626) 48-97-87
29. Красноармійськ, вул. Свердлова, 148, (06239) 2-00-48
30. Хрещатик, вул. Леніна, 15/42 (ТЦ «Мега», 2-й поверх), (0536) 72-97-65
31. Кривий Ріг, просп. Гагаріна, 4 (ТЦ «Плаза-2», 2-й поверх), (056) 409-81-09
32. Кривий Ріг, вул. Ватуїна, 39-А, (056) 409-60-75
33. Лисичанськ, просп. Леніна, 117 (ТЦ «Лимон», 2-й поверх), (067) 570-61-62
34. Луцьк, вул. Рівненська, 48 (ТЦ «Фокстрот», 1-й поверх), (0332) 78-35-08
35. Львів, вул. братів Рогатинців, 15, (032) 235-50-12
36. Львів, вул. Городоцька, 179 (ТЦ «Скриня», 2-й поверх), (032) 298-88-07
37. Маріуполь, просп. Металургів, 64 (ТЦ «Близзавета», 1-й поверх), (0629) 41-27-71
38. Мелітополь, просп. Богдана Хмельницького, 24 (ТЦ «Пасаж», 2-й поверх), (0619) 44-83-49
39. Миргород, вул. Гоголя, 147 (ТЦ «Мир», 1-й поверх), (05355) 5-06-08
40. Ніжин, вул. Шевченко, 11-А (ТЦ «Гермес», 2-й поверх), (04631) 90-10-2
41. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 63/2, (0512) 47-58-43
42. Нікополь, просп. Трубінина, 14 (ЦВМ, 1-й поверх), (05662) 2-50-03
43. Нова Каховка, вул. Паризької комуні, буд. 13, ТЦ «Центральний» (колішній «Дитячий світ»), 2-й поверх, (05549) 7-96-51
44. Новомосковськ, вул. Радянська, 34 (ТЦ «Сті-Центр», 2-й поверх), (0569) 69-65-79
45. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 61, (048) 786-05-88
46. Одеса, вул. Краснова, 17 (пл. Толбухіна), (048) 780-19-84
47. Одеса, просп. Добровольського, 99, (048) 755-04-40
48. Павлоград, вул. Карла Маркса, 84-А, (057) 752-65-92
49. Первомайськ, вул. Революції, 34, (05161) 7-53-99
50. Полтава, вул. Жовтнева, 50, (0532) 60-60-40
51. Рівне, вул. Київська, 67-А (ТЦ «Арена», 2-й поверх), (0362) 64-26-37
52. Селідове, вул. Карла Маркса, 10 (Будинок побуту, 2-й поверх), (06237) 7-00-34
53. Слов'янськ, пл. Жовтневої революції, 3 (ТЦ «Фокстрот», 2-й поверх), (0626) 62-11-02
54. Суми, вул. Соборна, 42, (0542) 77-17-12
55. Тернопіль, вул. Перля, 3 (ТЦ «Новус», 2-й поверх), (0352) 43-12-76
56. Ужгород, пл. Кирила та Мефодія, 3 (універмаг «Україна», 2-й поверх), (0312) 67-22-29
57. Харків, просп. Маршала Жукова, 3-А, (057) 392-03-43
58. Харків, просп. Гагаріна, 20-А (ТЦ «На Гагаріна», 2-й поверх), (057) 703-44-58
59. Харків, вул. Академіка Павлова, 144-Б (ТЦ «Космос», 3-й поверх), (057) 720-12-29
60. Харків, вул. Потпавський шлях, 144 (ТБЦ «Компас», 2-й поверх), (057) 720-10-33
61. Херсон, просп. Шахова, 35-А (ТЦ «Адмірал», 2-й поверх), (0552) 46-00-66
62. Хмельницький, вул. Свободи, 73 (ТЦ «Фуршет», 3-й поверх), (0382) 72-66-51
63. Черкаси, вул. О. Дашкевича, 26 (ТЦ «Сільпо», 3-й поверх), (0472) 54-04-47
64. Чернігів, просп. Перемоги, 103, (0462) 65-32-31
65. Чернівці, вул. Головна, 10, (0372) 58-72-44
66. Шостка, вул. Карла Маркса, 24, (05449) 7-37-46

Замовляйте книжки будь-яким зручним способом

- за телефонами довідкової служби
(050) 113-93-93 (МТС); (093) 170-03-93 (life);
(067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88

- на сайті Клубу: www.bookclub.ua

Надсилається безплатний каталог

**Запрошуємо авторів, перекладачів,
художників, редакторів до співпраці**

e-mail: publish@bookclub.ua

Для гуртових клієнтів

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київ

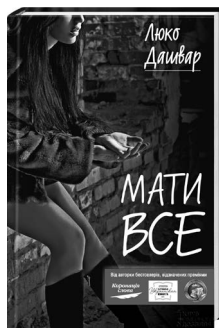
тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеса

тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

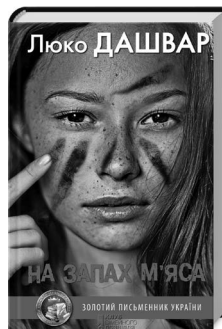
НЕОДНОРАЗОВИЙ ЛАУРЕАТ КОНКУРСУ «КОРОНАЦІЯ СЛОВА»

Усе життя Іветта присвятила хворому синові Платону. Врешті самовіддана мати вирішила купити синові-інваліду живу ляльку, дівчину з глухого села на ім'я Рая. Та знаєцька Раїса вийшла з-під контролю... Чи зможе світло однієї любові розігнати морок іншої?

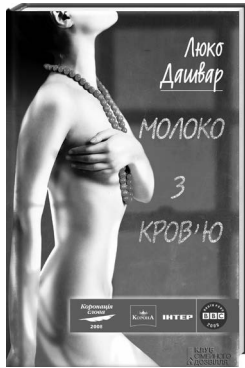

У селі все про всіх знають. Нічого не приховаєш. Тим більше — палку пристрасть дівчини-школярки Катерини до одруженого чоловіка Романа, батька її однокласника Сашка. Але невдовзі хлопець гине. У його трагічній смерті звинувачують Катю. Дівчина страждає. Та біда одна не ходить... Куди подітися засудженій громадою, наляканій та самотній Каті? Чи знайде вона своє щастя? Чи вистоїть під жорстокими ударами долі? Всевишній знає правду і не покине невинну душу на поталу юрбі.

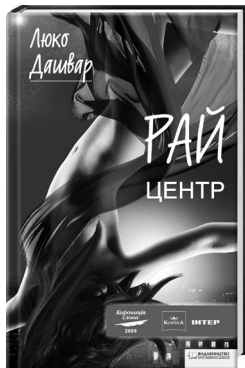
На хуторі з'являється тендітна міська дівчина Майя. Навіщо вона тут? Невже міська повія приїхала сюди зваблювати чоловіків? Так вважає місцева красуня Тома. Чи вона втекла від одного кохання у пошуках іншого? Адже майстер на всі руки Толя прикипів до неї всім серцем! А може, вона відьма, бо зруйнувала гніздо крука й випила яйця? Майя ховається від світу зі своєю страшною таємницею. Чи зможе хтось розгадати її?

ВІД НАЙВІДОМІШОГО АВТОРА УКРАЇНИ

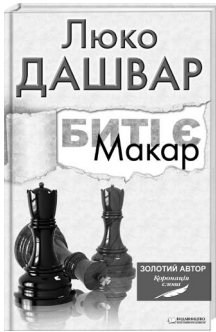
Зворушлива історія про кохання, пронесене через роки страждань, про сімейні таємниці. Авторка вміє достукатися до серця свого читача, розповісти історію, яка близька кожному. Герої роману «Молоко з кров'ю» — звичайні селяни, прості люди, але між ними розгораються справжні шекспірівські пристрасті.

Чи можна досягти успіху, не зрадивши себе? Люба впевнена, що так. Вона вчиться, працює в заможній родині і навіть змогла приборкати нахабну господиню. Але несподівано перед дівчиною постає вибір — залишатися гордою і самотньою чи бути поруч із коханим хлопцем, мати якого — та сама жінка, в якій вона працювала...

КОХАННЯ ЧИ ГРОШІ?

Пристосуванець, метросексуал і бунтар у пошуках відповідей

Макар — пристосуванець, користолюбний хамелеон за кермом службової автівки, у клітці чужої квартири, у тягучих обіймах обридлої коханки... І ніколи ще він так гостро не відчував, що все в його житті неначе позичене, як тоді, коли серце виплекало щось своє — справжнє почуття до дівчини, яка ні з ким його не ділитиме. Й одного дня, коли вже не буде чого втрачати, ліжко й кишені спорожніють, він зважиться ризикнути чужими душами...

Півроку незалежності — на більше Макса не вистачило. Заради чого він б'ється головою у глуху стіну, порвав із батьками, злидарює? Його дівчина втекла, не підтримала його відчайдушних спроб стати чоловіком... Прийняти фінансову допомогу рідних і гидувати нею — оце по-Максовому, так чинить справжній метросексуал! Тож одного не зовсім звичайного дощового вечора Макс вирішив зникнути. Назавжди. Колись він не кинувся у Дніпро, щоб урятувати своє кохання, тепер шубовсь у воду — щоб випірнути згодом десь далеко новим, очищеним...

Гоцик не має ані Максого статку, ані Макарової здатності пристосовуватися до ситуації, але йому цього й не треба. У нього є те, чого бракує цим двом: власні «принципи». Якщо ти прагнеш неможливого — химерних скарбів чи дівчини, що вже полишила цей світ, — візьми це: треба лише все покинути й податися в далекі краї. Якщо хтось здійняв на тебе руку та зазіхнув на багатство, що й тобі не призначалося, — убий його. Якщо тебе покохала дівчина — приймай це і за нагоди... покинь. Якщо хтось інший втрачає розум від твоєї нелюбої — не зважай. Такі його правила життя!